

NEDJELJNA ČITANJA: Dn 7, 13-14; Ps 93, 1-2.5; Otk 1, 5-8; Iv 18, 33b-37

*Isus opominje učenike i poziva da molbe prikazuju Bogu u njegovo ime.
Sam Isus Krist uslišava molitve koje su njemu upućene.*

Kao što se Isus Ocu moli i zahvaljuje prije no što će primiti njegove darove, tako i nas uči toj sinovskoj smjelosti: »Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli« (Mk 11, 24). Takva je snaga molitve, »sve je moguće onomu koji vjeruje« (Mk 9, 23), vjerom »koja ne sumnja«. Koliko je Isus razalošćen zbog »nevjere« svojih najbližih (Mk 6, 6) i »malovjernosti« učenika, toliko je zadivljen »velikom vjerom« rimskog satnika i Kanaanke. Molitva iz vjere nije tek u tome da se govori »Gospodine, Gospodine«, nego u pripremanju srca da vrši volju Očevu. Isus poziva učenike da u molitvu uključe tu skrb oko suradnje s božanskim naumom. U Isusu »Kraljevstvo je Božje sasvim blizu« (Mk 1, 15); on poziva na obraćenje i vjeru, ali također i na budnost. U molitvi, učenik bdije pozoran na Onoga koji jest i koji dolazi, spominjući se njegova prvog dolaska u poniznosti tijela i nadajući se njegovu drugom dolasku u slavi. U zajedništvu s Učiteljem, molitva je učenika borba, i samo bdijući u molitvi, neće pasti u napast.

Kad Isus otvoreno povjerava učenicima otajstvo molitve Ocu, otkriva im kakva će trebati njihova i naša molitva, kad se On, u svojoj proslavljenoj ljudskoj naravi, bude vratio k Ocu. Novo je sada »iskanje u njegovo ime«. Vjera u njega uvodi učenike u poznavanje Oca, jer Isus je »Put, Istina i Život« (Iv 14, 6). Vjera donosi plod u ljubavi: čuvati njegovu Riječ, njegove zapovijedi, s njim biti u Ocu koji nas u njemu ljubi tako da ostaje u nama. U tom novom savezu, sigurnost da će naše molbe biti uslišane, temelji se na Isusovoj molitvi. [KKC 2610-2614]